

— förplikta kommissionen att ersätta KWS rättegångskostnader i första instans och i förevarande instans med det belopp som domstolen fastställer.

### Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat två grunder.

#### Första grunden

Som första grund har klaganden anfört att tribunalen har åsidosatt principen om likabehandling och de grundläggande kraven avseende enhetligheten av domstolsavgöranden, eftersom tribunalen använde sig av samma bevisning i den överklagade domen, utan motivering eller med föga övertygande motivering, på ett motsägelsefullt sätt mot de olika sökandena, KWS och Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V. (nedan kallat SNV, vars talan utmynnade i tribunalens dom av den 27 september 2012 i mål T-343/06). Enligt det omtvistade beslutet hade KWS och SNV emellertid tillsammans samma roll inom ramen för kartellen.

— Tribunalens bedömning av KWS och SNV:s påstådda initiativtagande eller ledande roll ska bedömas tillsammans. Kommissionen fann i sitt beslut att KWS och SNV tillsammans hade en drivande roll i kartellen.

— Bevisvärdet av en del av det bevismaterial mot KWS och SNV som kommissionen stödde sig på blev, på ett i rättsligt hänseende oacceptabelt sätt, föremål för tribunalens motsägelsefulla bedömning.

— Mot bakgrund av ovanstående kan bedömningen att KWS var ensam ledare i kartellen mellan leverantörerna av bitumen och vägbyggnadsföretagen inte upprätthållas.

#### Den andra grunden

Som andra grund har klaganden gjort gällande att tribunalen åsidosatte förbudet mot godtycklighet, principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen när den i den överklagade domen bedömde att ökningen av KWS bötesbelopp med 50 procent med motiveringen att det förelåg ett initiativtagande och ledande roll kunde upprätthållas, även om tribunalen slog fast att det inte var visat att KWS var initiativtagare.

— Om slutsatsen att KWS var ensam ledare inte kan upprätthållas, ska detta även gälla för ökningen av bötesbeloppet.

— Genom att fastställa det bötesbelopp som kommissionen påförde, trots att kommissionen inte kunde förebibringa tillräcklig bevisning vad avsåg en av de två omständigheter

som rättfärdigade en ökning av bötesbeloppet, "belönar" tribunalen kommissionens bristande bedömning i det omtvistade beslutet.

— Principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen utgör hinder mot att tribunalen upprätthåller en ökning på 50 procent av KWS bötesbelopp (dessutom till fullo), medan den i dess helhet ogiltigförklarar ökningen i det parallella förfarandet i mål T-343/06 avseende SNV m.fl..

— Mot bakgrund av ovanstående kan ökningen av KWS bötesbelopp inte upprätthållas.

(<sup>1</sup>) Kommissionens beslut K(2006) 4090 slutlig av den 13 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] (Ärende COMP/F/38.456 — Bitumen (Nederländerna)).

### Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) den 14 december 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mot GMAC UK PLC

(Mål C-589/12)

(2013/C 71/12)

Rättegångsspråk: engelska

#### Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Motpart: GMAC UK PLC

#### Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. I vilken utsträckning har en skattskyldig person, beträffande två transaktioner avseende samma varor, rätt att både i) åberopa direkt effekt av bestämmelsen i rådets direktiv 77/388 (<sup>1</sup>) (nedan kallat sjätte direktivet) när det gäller den ena transaktionen, och ii) hänvisa till nationella bestämmelser när det gäller den andra transaktionen, om detta skulle leda till ett sammantaget skatteresultat i förhållande till de två transaktionerna som varken nationell lagstiftning eller sjätte direktivet, tillämpade var för sig, leder till eller avser att leda till?

2. Om svaret på fråga 1 är att det finns omständigheter under vilka en skattskyldig person inte har rätt att göra detta — eller inte har rätt att göra detta i viss utsträckning — vilka är då de omständigheter under vilka så är fallet och, framför allt, vilket förhållande mellan de två transaktionerna skulle kunna ge upphov till sådana omständigheter?
3. Påverkas svaren på fråga 1 och fråga 2 av om det sätt som en transaktion behandlas enligt nationell lagstiftning är förenligt med sjätte direktivet eller ej?

(<sup>1</sup>) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EUT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1 s. 28).

**Talan väckt den 20 december 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien**

(Mål C-596/12)

(2013/C 71/13)

Rättegångsspråk: italienska

**Parter**

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Enegren och C. Cattabriga)

Svarande: Republiken Italien

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1.1 och 1.2 i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar (<sup>1</sup>), genom att utesluta kategorin ”chefer” från tillämpningsområdet för förfarandet för rörlighet som föreskrivs i artikel 4 i lag nr 223/1991 jämförd med artikel 24 i samma lag, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Enligt kommissionen har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 98/59/EG, genom att utesluta kategorin ”chefer” från tillämp-

ningsområdet för förfarandet för rörlighet som föreskrivs i artikel 4 i lag nr 223/1991 jämförd med artikel 24 i samma lag.

I nämnda direktiv regleras förfarandet för information till och överläggning med arbetstagarrepresentanter, vilket arbetsgivaren måste följa när denne planerar att genomföra kollektiva uppsägningar, samt själva förfarandet för kollektiv uppsägning.

Förfarandena är enligt artikel 1.1 och 1.2 i direktivet tillämpligt på kollektiva uppsägningar från arbetsgivarens sida av ett eller flera skäl som inte är hänförliga till berörda arbetstagare personligen, när antalet uppsägningar överstiger ett visst angivet antal som fastställs i förhållande till antal arbetstagare på företaget. Vid beräkningen av antalet arbetstagare som är anställda av företaget, liksom vid beräkningen av antalet genomförda uppsägningar, omfattas samtliga arbetstagare, oberoende av deras kvalifikationer och ställning, endast med undantag för visstidsanställda arbetstagare, statsanställda och besättningar på sjögående fartyg.

Vid genomförandet av direktiv 98/59/EG undantog den italienska lagstiftaren kategorin chefer — vilken enligt den italienska civillagen dock omfattas av begreppet arbetstagare — från tillämpningsområdet för förfarandena för information till och överläggning med arbetstagarrepresentanter som införts med avseende på kollektiva uppsägningar. Nämnda undantag är inte endast oförenligt med direktivets allmänna tillämpningsområde, utan är även helt omotiverat. Kategorin chefer är enligt den italienska rättsordningen mycket omfattande. Den omfattar även arbetstagare som inte har någon ledande befattning i företaget. Arbetstagarna definieras som chefer, eftersom de yrkesmässigt är högt kvalificerade.

(<sup>1</sup>) EGT L 225, s. 16.

**Överklagande ingett den 20 december 2012 av Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 10 oktober 2012 i mål T-150/09, Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd mot Europeiska unionens råd**

(Mål C-601/12 P)

(2013/C 71/14)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter**

Klagande: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (ombud: F. Grafsma och J. Cornelis, advokaten)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)